

כו:

ר"ן

ארבעה נדרים פרק שלישי נדרים

רש"י

מסורת הש"ם

לח א מיי פ"ט מהל' גירוסין הל' ח סמג עשין ז טוש"ע אה"ע סי' קמג עקיף א:

לו ב מיי פ"ח מהל' מביה הל' ב סמג עשין פז טוש"ע ח"מ סימן נה סעיף א ווס"ק טא סעי' הן ויסמן ד סעי' ב:
לז ג מיי שם הל' יג סמג שם טור ש"ע שם סימן נה סעיף א וסי' ד סעי' כו:

לח ד מיי שם הל' ה סמג שם טור ש"ע ח"מ סימן נה סעיף א:
למז ה מיי שם הלכה יג יד סמג שם טור ש"ע ח"מ שם וסי' כ"א סעי' אן וסי' ד סעי' טו:

מז ו מיי פ"ג מהל' שבוטות הלכה א ופ"ד מהלכות נדרים הלכה א סמג לאהין כמג טור ש"ע י"ד סימן רלב סעיף ד:

תוספות

ולרב הונא אסמכתא היא. הוה מנא למימר דס"ל לרב הונא דאסמכתא קניא אלא מיחא ליה לינשג רב הונא אלינא דהלכתא דר"י פסקין בסמוך כרבי יהודה: דהא בותפ"ם ובוותריה. ויזון דהתפ"ס כבר גמר ויעיל ולא להסמיכו בדבר שאינו מקוין: שאני הבא דאמר ליבבולו ובוותריה. פי' מטעם הודאה דפרישות לעיל: והלביתא אסמכתא קניא וכו'. לנפולח דלמר בלא מעשיו דלחי' אמר מעשיו מוילב שפי' בלא קנין כד"ד חשוב כדמוכא פ"ר איזוהי נשך (ב"מ דף סו.) ומיחו אור"י דע"כ הכא מיירי דלמר מעשיו דלמחר דקנו מיניה וחסא קנין בסודו וקנין סודר בלא מעשיו אינו מועיל כלום כדלמר לקמן פרק האמרי (דף מח.) דלא הדר סודרה למחא פירוש שכלל הקנין אינו מועיל כלום גבוה אם אחר לאחר לחבר ל' יום איכ' אין הקנין עד לאחר ל' יום וכבר הדרה פ"כ סודרה למריה ואי"כ מיירי הכא דלמר מעשיו ואפ"י קאמר דדוקא כד"ד חשוב קנו מיניה אבל בלא קנין כד"ד חשוב לא מועיל מעשיו בלא אסמכתא והא דמשמע בנאיהו נשך דנמשכין מועיל בלא כ"ד חשוב י"ל דאסמכתא דהתם שאני לפי שהוא דרך מכר דמיירי שהלווה על שדה ואמר לוה אם אתה שולך נטון ועד שלש שנים הרי הוא עלי אר"ת שלך נטון לאסוף כל בני העיר בשעת שדיוכין היינו כי היכי דליהוי כ"ד חשוב ולא יאמ' עריון אסמכתא ואין נראה לר"י שהרי כמה פעמים אין שם אלא קרובים וגם אין מתקיים לשם קיום ממיל' לכ"י דלענין עריון של שדיוכין נראה דהכי הוא דקני שפיר בלא מעשיו וגם בלא קנין

כ"ד חשוב דלפי שמתבייש ביותר מי שחזר בו לא חשוב אסמכתא כלל דלאו גומאז הוא מה שמתנה עמו בעריון אם יחזור בו דמיני גושהו הוא ולא גוריקות) כמו אם אוציר ולא אינעיד אשגם במיעוטא: נודרים להרנין. הורגים נפשות על עסקי ממון ולחרמים קילי טפי וזו אף זו קמני: שהם של תרומה. וא"ת המינה הרנין וחרמים שגוזלין ממון ועתה כשאמר להם שהם של תרומה לא יגזלו אותם דאינם מתכוונים כ"א לגזול ולא לאיסורא כיון שאינה ראויה לאכילה לזרים אבל מוכסין מאי אהני לעולם ישאל המכס וי"ל שלא היו גרילים ליקח מכס זה

יחא טפי דבקנין אומיות בעיא כמינה ומסירה: ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבוח אמר (רבה) [צ"ל רב] אין הלכה בר' יוסי. ומסתמא לא פליג רב הונא אלדב רביה: דאמר ליבבולן ובוותריה. מדלא אמר מנו אותה לנכנעדי אלא דר"י היא להוציא לא קניא: בותנ' נודרים להרנין ולחרמיין ולמוכסין. הרגים הם ליטטים ההורג: כדי ליקח הממון. חרמיין הם גוזלין אבל אינם הורגים ולא זו אף זו קמני: שהריא של תרומה. אע"ג דקטלי וגזלי לא אכלי איסורא

דכיון דמחילה היא לית בה אסמכתא דמיד וזכה בה חזירו וכן כזוסר ליד חזירו ואמר לו אם לא אעשה כך וכה כמה שצריך קנה דליכא אסמכתא אלא בזאומר אמן או אשגם וכיוצא בזהו וכן דעת הרמב"ם ז"ל. ואין כן דעת רש"י ז"ל בפרק הזהב (ב"מ דף מח.): גבי הא דתניא

התם הנותן עירבונו לחזירו ואמר לו

אם אני חוזר כי אמחול לך ערבוני

והלה אומר אם אני חוזר כי אכפול

לך ערבונוך נתקיימו התנאים דברי

ר' יוסי: [רבי יוסי לטעמיה] דקסבר

אסמכתא קניא רבי יהודה אומר

דיו שיקנה כנגד ערבונו ופירש רש"י

ז"ל שם לא זה יכפול ולא זה ימחול

משום דאסמכתא היא אלמא אפילו

במחילה שייכא אסמכתא והא נמי

דמי שפרע מקמא חובו דאיתיה לעיל

בסמוך מוכח הכי דודאי ההוא תנאי

מתורת מחילה הוא דאי לא נהי דס"ל

לרבי יוסי דאסמכתא קניא הילך יגבה

זה כל השטר והלא כבר נמחל מקמא

שעבדו ושזב אינו חוזר וגובה אלא

ודאי מתחילה כך התנה אם לא נתתי

לך השאר מכאן ועד שלשים יום לא

יה המעות אלו פרעון אלא מתנה

ואפ"י רבי יהודה אומר לא יתן אלמא

אסמכתא אפילו גבי מתנה ומחילה

לא קניא אלא ה"פ שאני הכא

דלמר ליבטולן זכותאי כלומר שהוא

מודה שאם לא בא לאותו זמן

שראייתיו בטלות כלומר שהם שקר:

והלכתא אסמכתא קניא והוא

דלא אינם והוא דקנו מיניה כד"ד חשוב

והוא דלא אינם כלומר אפי'

דמינא דחלה בנו שאינו אונס גמור דאי אונס גמור קאלמר פשיטא

אלא כי האי אונסא קאלמר דהא מדמינן לה לשעיל למתניתין דנדרים

דכי היכי דלמר במתניתין דלדעתא דחלה בנו לא הדירו הכא נמי כי

אתפסין זכותיה לא עלה על דעתו שיניח בנו חולה ויאל' לרבי:

והוא דקנו מיניה כד"ד חשוב. כלומר אלים לאפקועי ממונא כגון

כי דינא דרב אמי ורב אסי) ושלא כדברי הרמב"ם ז"ל שהרריך סמוך

ואם כדבריו היה לו לומר כד"ד מומחה. והקשו הראשונים ז"ל כ"ד

חשוב למא לי דהא אמר בפרק איזהו נשך (ב"מ דף סו.): דכל היכא

דלמר מעכשיו ליכא משום אסמכתא וקנין סודר ע"כ כמעכשיו הוא

דאי מעכשיו לא קני במר הכי נמי לא קני דהא הדר סודר למריה

וה"ל כאומר לחזרו משוך פרה זו ולא תקנה לא אלא לידור שכן לי

דלא קנה כל היכא דלא קיימא בנחרזו אלא היכא דא"ל מעכשיו (כתובות

פג.) וכיון דכל קנין על כרחין כמעכשיו הוא ומעכשיו סגי לבטולי

אסמכתא כ"ד חשוב למא לי. תירץ ר"ת ז"ל דכי אמר דמעכשיו מבטל אסמכתא ה"מ כי ההיא דפרק איזהו נשך (ב"מ סה:) דמשכן לו בית משכן לו שדה

שמסר לו שדה אבל הכא שלא מסר ליד מי שהתנה עמו כלום לריך קנין וכו"ד חשוב ולפיכך אמר רז"ל שכן הדין בכולהו אסמכתות

בעלמא דכל שאינו מוסר ליד חזירו אין מעכשיו מועיל בזה אלא קנין כד"ד חשוב. ואין כן דעת הגאון ז"ל שכתב דהאי פיסקא ליתיה אלא

במתפסין זכותיה בלחוד וכתב הרב אלפסי ז"ל בפרק גט פשוט וכדבריו נראה שאין עסק לב"ד חשוב בתנאין שצין אדם לחזירו אלא

הכא דוקא קאלמר משום דהאי גבא לא מדעתיה בלבד אמר דאי לא אחי לבטולן זכותי אלא כ"ד הוקיקוהו לכך ומש"י דוקא לי קנו מיניה

כ"ד חשוב מהני אע"ג דלא אמר מעכשיו דכ"ד חשוב אלים לאפקועי ממונא. וכי תימא אפקועי ממונא דכ"ד חשוב למא לי תיפוק לי דקנו

מיניה וכל קנין מעכשיו הוא דאי השמא לא קני במר הכי לא קני דהא הדר סודרה למריה וכדברי ר"ת ז"ל אין ודאי קושטא קאלמר שמי

שהקנה שדה לחזירו סתם וקנו מידו לאלתר קנה אבל כי אחני אם לא באתי לא משמע דליקני מעכשיו אלא לבתר ההוא יומא ונמנא

שאינו קונה כלל אלא משה"ס סגי הכא בקנין סתמא משום דכ"ד אלימי לאפקועי ממונא והוי כמעכשיו: ובמצא עכשיו פסקן של

דברים. דכל היכא דליכא מעכשיו לית ביה משום אסמכתא ובמתפסין זכותא אי קנו מיניה כד"ד מהני ומעכשיו לחודיה נמי מהני ביה.

ולא נ"ל כן דאי משום אפקעותא דכ"ד נגעו בזה קנין למא ליה אלא הכא הכי קאלמר והוא דקנו מיניה כלומר דלא תימא כיון דלמר

לבטולן זכותיה כלומר שהוא מודה שאם לא בא לאותו זמן ראייתיו בטלות לא לריך קנין משום דהודאה כד"ד היא ולא בעיא קנין דליתא דלילו

אודה כן בלא שום תנאי ה"ג אבל כיון שתלה באם אין כאן הודאה גמורה הלכך אפי' אמר מעכשיו לא מהני דאפי' תימא כיון דליכא מעכשיו

ליכא אסמכתא אפי' הכי במה יקנה הלה שיבטלו זכויותיו והלכך בעי קנין כי היכי דליקני חזריה ואין ה"ג דאי אמר מעכשיו וקנו מיניה

לא בעינן כ"ד חשוב דבקנין קני חזריה ובמעכשיו ליכא למיחש לאסמכתא אלא דכיון דכב"ד עסקינן אשמועינן דינא אחריתא דכל היכא

דהוי כ"ד חשוב לא לריך מעכשיו דאנן סהדי דלא מחייך בבי דינא וכמאן דלמר כפי' מעכשיו דמי דכיון דכ"ד חשוב הוא מאי דלמר לבטולן

כהודאה גמורה משוינן ליה. ונמנא לפירוש זה שאין אנו לריכים כאן להפקעת ממון ולא נשתנה דין זה משאר דיני אסמכתא והוא דבר נכון

ועולה כהוגן כן נראה לי: **במתנ' נודרים להרגין**. לליטטים ישראל שהורגים בני אדם: **לחרמיין**. מחרימיין ושלולין: **ולמוכסין**. להפטר מן המכס:

ומוליכי תרומה להנשים:

דאי הוי ידע. בשעת התנאי דמיית במוך הזמן לאלתר (א) גמר ויהיב גיטא מעכשיו הלכך הוי גט ולהכי גמר בלביה למיהוי גט אבל האני אי הוה ידע דלאתניס לא הוה מבטל זכותיה ולא גמר ומקני: **ואמר להו שמואל לא שמיא מסייא**. אע"ג דלניס והא מיננס אנים ולא

דאי הוה ידע דמית מן לאלתר הוה גמר ויהיב גיטא מ"ש⁽⁶⁾ במההוא דאמר להו אי לא אתינא מכאן עד תלתין יומין ליהוי גיטא אתא ופסקיה מעברא אמר להו חזו דאתאי חזו דאתאי ואמר שמואל *לא שמיא מתנייא אמאי והא מיננס אנים דלמא אונסא דמיגיליא שאני ומעברא מיגילי אונסיה ולרב הונא מכדי אסמכתא היא בואסמכתא לא קניא שאני הכא בדמייתפסן זכותן והיכא דמיתפסין לאו אסמכתא היא והתנן⁽⁷⁾ מי שפרע מקצת חובו והשליש את שטרו ואמר אם אין אני נותן לו מכאן עד ל' יום תן לו שטרו הגיע זמן ולא נתן⁽⁸⁾ רבי יוסי אומר יתן ור' יהודה אומר לא יתן ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבוח אמר רב יאין הלכה כר' יוסי דאמר אסמכתא קניא שאני הכא דאמר לבבולן ובוותיה יהיחלכתא אסמכתא קניא והוא דלא אנים והוא דקנו מיניה בב"ד חשוב: **במתנ' ⁽⁹⁾** יגורדין להרגין ולחרמיין ולמוכסין שהיא תרומה אע"פ שאינו של בית המלך שהן של בית המלך אע"פ שאינן של בית המלך בש"א בכל נודרין חוין

הויא אסמכתא ולא קניא לטעמיה דרב: **שאני הכא דלמר ליבטולן זכותיה**. שלא יחא בזה ממס דהוי חמור מתן לו שטרו: **והלכתא אסמכתא קניא**. ואע"ג דלא מתפסין: **והוא דלא אינם**. בזאונסא דמוכחא לא לנישגי כי האי דלעיל דפסקיה מעברא: **והוא דקנו מיניה**. שלא יחזור בו: **וכד"ד חשוב**. שיהא מומחה לרבים. וכל הני תלת מיילי בעינן בזה דאי הוה חד בלא אידך לא קני אלא כולהו ג' בעינן דלא אינם וקנין וכב"ד חשוב: **במתנ' להרגין**. שהוא הורג על עסקי ממון שאם בא להורגו יכול לדור על זה שהוא של תרומה ויאמר דבר זה עלי אם אינו של תרומה אע"פ שאינו של תרומה כדי שלא יטלם לפי שיש חיוב מיתה לזו והנדר מותר והיינו נמי נדרי אונסין: **ולחרמיין**. שהוא ליטסים בעלמא שאינו הורג: **ולמוכסין**. נוטל מכס המלך ורואה ליעול פירוטיו בע"כ: **אף עז פי שאינן של תרומה**. יכול לידור שכן של תרומה כדי שלא יטלם וממתי' לא זו אף זו קמני: **בכל נודרים**. להם:

מוך
שגדל הנהר מהפשרת שלגים ואי אפשר לעבור בו דלא שכי: **מכדי אבמכתא הוא**. דלמר מילתא תימיה ולא אמר כן אלא להסמיכו על דבריו ונעורו (נ"א ונעוה) היה שיוכל לקיים דבריו ולבא ולכך התנה אבל לא כיון להקנות מעולם ואסמכתא לא קניא כדמסקינן בפ' גט פשוט: רבי יוסי אומר יתן. דס"ל אסמכתא קניא ויגבה כל חובו מבני חרי אבל ממשעבדי לא שכבר נמחל שיעבוד חאי החוב ושטר שלוה בו ופירעו אינו חוזר ולוה בו שכבר נמחל מעבוד ואפי' חאי החוב שלא נפרע אינו גובה בשטר זה ממשעבדי דחיישינן שמא יגבה בו חאי האחר שפירע כדלמר' בשטר חוב מוקדם דאפילו מומן שני לא גבי דילמא אחי למגבי מומן ראשון ומבני חרי גבי ביה דקי ליה במסירה אי' גבי ממשעבדי כל החוב שכן התנה מתחלה שאם לא יתן לו לזמן פלוני שיהיו המעות שנתן לו מתנה וישאר השטר ככתחילה והאי פי' דלמר מילתא תימיה ולא אמר כן אלא להסמיכו על דבריו ונעורו (נ"א ונעוה) היה שיוכל לקיים דבריו ולבא ולכך התנה אבל לא כיון להקנות מעולם ואסמכתא לא קניא כדמסקינן בפ' גט פשוט: רבי יוסי אומר יתן. דס"ל אסמכתא קניא ויגבה כל חובו מבני חרי אבל ממשעבדי לא שכבר נמחל שיעבוד חאי החוב ושטר שלוה בו ופירעו אינו חוזר ולוה בו שכבר נמחל מעבוד ואפי' חאי החוב שלא נפרע אינו גובה בשטר זה ממשעבדי דחיישינן שמא יגבה בו חאי האחר שפירע כדלמר' בשטר חוב מוקדם דאפילו מומן שני לא גבי דילמא אחי למגבי מומן ראשון ומבני חרי גבי ביה דקי ליה במסירה אי' גבי ממשעבדי כל החוב שכן התנה מתחלה שאם לא יתן לו לזמן פלוני שיהיו המעות שנתן לו מתנה וישאר השטר ככתחילה והאי פי' דלמר מילתא תימיה ולא אמר כן אלא להסמיכו על דבריו ונעורו (נ"א ונעוה) היה שיוכל לקיים דבריו ולבא ולכך התנה אבל לא כיון להקנות מעולם ואסמכתא לא קניא כדמסקינן בפ' גט פשוט: רבי יוסי אומר יתן. דס"ל אסמכתא קניא ויגבה כל חובו מבני חרי אבל ממשעבדי לא שכבר נמחל שיעבוד חאי החוב ושטר שלוה בו ופירעו אינו חוזר ולוה בו שכבר נמחל מעבוד ואפי' חאי החוב שלא נפרע אינו גובה בשטר זה ממשעבדי דחיישינן שמא יגבה בו חאי האחר שפירע כדלמר' בשטר חוב מוקדם דאפילו מומן שני לא גבי דילמא אחי למגבי מומן ראשון ומבני חרי גבי ביה דקי ליה במסירה אי' גבי ממשעבדי כל החוב שכן התנה מתחלה שאם לא יתן לו לזמן פלוני שיהיו המעות שנתן לו מתנה וישאר השטר ככתחילה והאי פי' דלמר מילתא תימיה ולא אמר כן אלא להסמיכו על דבריו ונעורו (נ"א ונעוה) היה שיוכל לקיים דבריו ולבא ולכך התנה אבל לא כיון להקנות מעולם ואסמכתא לא קניא כדמסקינן בפ' גט פשוט: רבי יוסי אומר יתן. דס"ל אסמכתא קניא ויגבה כל חובו מבני חרי אבל ממשעבדי לא שכבר נמחל שיעבוד חאי החוב ושטר שלוה בו ופירעו אינו חוזר ולוה בו שכבר נמחל מעבוד ואפי' חאי החוב שלא נפרע אינו גובה בשטר זה ממשעבדי דחיישינן שמא יגבה בו חאי האחר שפירע כדלמר' בשטר חוב מוקדם דאפילו מומן שני לא גבי דילמא אחי למגבי מומן ראשון ומבני חרי גבי ביה דקי ליה במסירה אי' גבי ממשעבדי כל החוב שכן התנה מתחלה שאם לא יתן לו לזמן פלוני שיהיו המעות שנתן לו מתנה וישאר השטר ככתחילה והאי פי' דלמר מילתא תימיה ולא אמר כן אלא להסמיכו על דבריו ונעורו (נ"א ונעוה) היה שיוכל לקיים דבריו ולבא ולכך התנה אבל לא כיון להקנות מעולם ואסמכתא לא קניא כדמסקינן בפ' גט פשוט: רבי יוסי אומר יתן. דס"ל אסמכתא קניא ויגבה כל חובו מבני חרי אבל ממשעבדי לא שכבר נמחל שיעבוד חאי החוב ושטר שלוה בו ופירעו אינו חוזר ולוה בו שכבר נמחל מעבוד ואפי' חאי החוב שלא נפרע אינו גובה בשטר זה ממשעבדי דחיישינן שמא יגבה בו חאי האחר שפירע כדלמר' בשטר חוב מוקדם דאפילו מומן שני לא גבי דילמא אחי למגבי מומן ראשון ומבני חרי גבי ביה דקי ליה במסירה אי' גבי ממשעבדי כל החוב שכן התנה מתחלה שאם לא יתן לו לזמן פלוני שיהיו המעות שנתן לו מתנה וישאר השטר ככתחילה והאי פי' דלמר מילתא תימיה ולא אמר כן אלא להסמיכו על דבריו ונעורו (נ"א ונעוה) היה שיוכל לקיים דבריו ולבא ולכך התנה אבל לא כיון להקנות מעולם ואסמכתא לא קניא כדמסקינן בפ' גט פשוט: רבי יוסי אומר יתן. דס"ל אסמכתא קניא ויגבה כל חובו מבני חרי אבל ממשעבדי לא שכבר נמחל שיעבוד חאי החוב ושטר שלוה בו ופירעו אינו חוזר ולוה בו שכבר נמחל מעבוד ואפי' חאי החוב שלא נפרע אינו גובה בשטר זה ממשעבדי דחיישינן שמא יגבה בו חאי האחר שפירע כדלמר' בשטר חוב מוקדם דאפילו מומן שני לא גבי דילמא אחי למגבי מומן ראשון ומבני חרי גבי ביה דקי ליה במסירה אי' גבי ממשעבדי כל החוב שכן התנה מתחלה שאם לא יתן לו לזמן פלוני שיהיו המעות שנתן לו מתנה וישאר השטר ככתחילה והאי פי' דלמר מילתא תימיה ולא אמר כן אלא להסמיכו על דבריו ונעורו (נ"א ונעוה) היה שיוכל לקיים דבריו ולבא ולכך התנה אבל לא כיון להקנות מעולם ואסמכתא לא קניא כדמסקינן בפ' גט פשוט: רבי יוסי אומר יתן. דס"ל אסמכתא קניא ויגבה כל חובו מבני חרי אבל ממשעבדי לא שכבר נמחל שיעבוד חאי החוב ושטר שלוה בו ופירעו אינו חוזר ולוה בו שכבר נמחל מעבוד ואפי' חאי החוב שלא נפרע אינו גובה בשטר זה ממשעבדי דחיישינן שמא יגבה בו חאי האחר שפירע כדלמר' בשטר חוב מוקדם דאפילו מומן שני לא גבי דילמא אחי למגבי מומן ראשון ומבני חרי גבי ביה דקי ליה במסירה אי' גבי ממשעבדי כל החוב שכן התנה מתחלה שאם לא יתן לו לזמן פלוני שיהיו המעות שנתן לו מתנה וישאר השטר ככתחילה והאי פי' דלמר מילתא תימיה ולא אמר כן אלא להסמיכו על דבריו ונעורו (נ"א ונעוה) היה שיוכל לקיים דבריו ולבא ולכך התנה אבל לא כיון להקנות מעולם ואסמכתא לא קניא כדמסקינן בפ' גט פשוט: רבי יוסי אומר יתן. דס"ל אסמכתא קניא ויגבה כל חובו מבני חרי אבל ממשעבדי לא שכבר נמחל שיעבוד חאי החוב ושטר שלוה בו ופירעו אינו חוזר ולוה בו שכבר נמחל מעבוד ואפי' חאי החוב שלא נפרע אינו גובה בשטר זה ממשעבדי דחיישינן שמא יגבה בו חאי האחר שפירע כדלמר' בשטר חוב מוקדם דאפילו מומן שני לא גבי דילמא אחי למגבי מומן ראשון ומבני חרי גבי ביה דקי ליה במסירה אי' גבי ממשעבדי כל החוב שכן התנה מתחלה שאם לא יתן לו לזמן פלוני שיהיו המעות שנתן לו מתנה וישאר השטר ככתחילה והאי פי' דלמר מילתא תימיה ולא אמר כן אלא להסמיכו על דבריו ונעורו (נ"א ונעוה) היה שיוכל לקיים דבריו ולבא ולכך התנה אבל לא כיון להקנות מעולם ואסמכתא לא קניא כדמסקינן בפ' גט פשוט: רבי יוסי אומר יתן. דס"ל אסמכתא קניא ויגבה כל חובו מבני חרי אבל ממשעבדי לא שכבר נמחל שיעבוד חאי החוב ושטר שלוה בו ופירעו אינו חוזר ולוה בו שכבר נמחל מעבוד ואפי' חאי החוב שלא נפרע אינו גובה בשטר זה ממשעבדי דחיישינן שמא יגבה בו חאי האחר שפירע כדלמר' בשטר חוב מוקדם דאפילו מומן שני לא גבי דילמא אחי למגבי מומן ראשון ומבני חרי גבי ביה דקי ליה במסירה אי' גבי ממשעבדי כל החוב שכן התנה מתחלה שאם לא יתן לו לזמן פלוני שיהיו המעות שנתן לו מתנה וישאר השטר ככתחילה והאי פי' דלמר מילתא תימיה ולא אמר כן אלא להסמיכו על דבריו ונעורו (נ"א ונעוה) היה שיוכל לקיים דבריו ולבא ולכך התנה אבל לא כיון להקנות מעולם ואסמכתא לא קניא כדמסקינן בפ' גט פשוט: רבי יוסי אומר יתן. דס"ל אסמכתא קניא ויגבה כל חובו מבני חרי אבל ממשעבדי לא שכבר נמחל שיעבוד חאי החוב ושטר שלוה בו ופירעו אינו חוזר ולוה בו שכבר נמחל מעבוד ואפי' חאי החוב שלא נפרע אינו גובה בשטר זה ממשעבדי דחיישינן שמא יגבה בו חאי האחר שפירע כדלמר' בשטר חוב מוקדם דאפילו מומן שני לא גבי דילמא אחי למגבי מומן ראשון ומבני חרי גבי ביה דקי ליה במסירה אי' גבי ממשעבדי כל החוב שכן התנה מתחלה שאם לא יתן לו לזמן פלוני שיהיו המעות שנתן לו מתנה וישאר השטר ככתחילה והאי פי' דלמר מילתא תימיה ולא אמר כן אלא להסמיכו על דבריו ונעורו (נ"א ונעוה) היה שיוכל לקיים דבריו ולבא ולכך התנה אבל לא כיון להקנות מעולם ואסמכתא לא קניא כדמסקינן בפ' גט פשוט: רבי יוסי אומר יתן. דס"ל אסמכתא קניא ויגבה כל חובו מבני חרי אבל ממשעבדי לא שכבר נמחל שיעבוד חאי החוב ושטר שלוה בו ופירעו אינו חוזר ולוה בו שכבר נמחל מעבוד ואפי' חאי החוב שלא נפרע אינו גובה בשטר זה ממשעבדי דחיישינן שמא יגבה בו חאי האחר שפירע כדלמר' בשטר חוב מוקדם דאפילו מומן שני לא גבי דילמא אחי למגבי מומן ראשון ומבני חרי גבי ביה דקי ליה במסירה אי' גבי ממשעבדי כל החוב שכן התנה מתחלה שאם לא יתן לו לזמן פלוני שיהיו המעות שנתן לו מתנה וישאר השטר ככתחילה והאי פי' דלמר מילתא תימיה ולא אמר כן אלא להסמיכו על דבריו ונעורו (נ"א ונעוה) היה שיוכל לקיים דבריו ולבא ולכך התנה אבל לא כיון להקנות מעולם ואסמכתא לא קניא כדמסקינן בפ' גט פשוט: רבי יוסי אומר יתן. דס"ל אסמכתא קניא ויגבה כל חובו מבני חרי אבל ממשעבדי לא שכבר נמחל שיעבוד חאי החוב ושטר שלוה בו ופירעו אינו חוזר ולוה בו שכבר נמחל מעבוד ואפי' חאי החוב שלא נפרע אינו גובה בשטר זה ממשעבדי דחיישינן שמא יגבה בו חאי האחר שפירע כדלמר' בשטר חוב מוקדם דאפילו מומן שני לא גבי דילמא אחי למגבי מומן ראשון ומבני חרי גבי ביה דקי ליה במסירה אי' גבי ממשעבדי כל החוב שכן התנה מתחלה שאם לא יתן לו לזמן פלוני שיהיו המעות שנתן לו מתנה וישאר השטר ככתחילה והאי פי' דלמר מילתא תימיה ולא אמר כן אלא להסמיכו על דבריו ונעורו (נ"א ונעוה) היה שיוכל לקיים דבריו ולבא ולכך התנה אבל לא כיון להקנות מעולם ואסמכתא לא קניא כדמסקינן בפ' גט פשוט: רבי יוסי אומר יתן. דס"ל אסמכתא קניא ויגבה כל חובו מבני חרי אבל ממשעבדי לא שכבר נמחל שיעבוד חאי החוב ושטר שלוה בו ופירעו אינו חוזר ולוה בו שכבר נמחל מעבוד ואפי' חאי החוב שלא נפרע אינו גובה בשטר זה ממשעבדי דחיישינן שמא יגבה בו חאי האחר שפירע כדלמר' בשטר חוב מוקדם דאפילו מומן שני לא גבי דילמא אחי למגבי מומן ראשון ומבני חרי גבי ביה דקי ליה במסירה אי' גבי ממשעבדי כל החוב שכן התנה מתחלה שאם לא יתן לו לזמן פלוני שיהיו המעות שנתן לו מתנה וישאר השטר ככתחילה והאי פי' דלמר מילתא תימיה ולא אמר כן אלא להסמיכו על דבריו ונעורו (נ"א ונעוה) היה שיוכל לקיים דבריו ולבא ולכך התנה אבל לא כיון להקנות מעולם ואסמכתא לא קניא כדמסקינן בפ' גט פשוט: רבי יוסי אומר יתן. דס"ל אסמכתא קניא ויגבה כל חובו מבני חרי אבל ממשעבדי לא שכבר נמחל שיעבוד חאי החוב ושטר שלוה בו ופירעו אינו חוזר ולוה בו שכבר נמחל מעבוד ואפי' חאי החוב שלא נפרע אינו גובה בשטר זה ממשעבדי דחיישינן שמא יגבה בו חאי האחר שפירע כדלמר' בשטר חוב מוקדם דאפילו מומן שני לא גבי דילמא אחי למגבי מומן ראשון ומבני חרי גבי ביה דקי ליה במסירה אי' גבי ממשעבדי כל החוב שכן התנה מתחלה שאם לא יתן לו לזמן פלוני שיהיו המעות שנתן לו מתנה וישאר השטר ככתחילה והאי פי' דלמר מילתא תימיה ולא אמר כן אלא להסמיכו על דבריו ונעורו (נ"א ונעוה) היה שיוכל לקיים דבריו ולבא ולכך התנה אבל לא כיון להקנות מעולם ואסמכתא לא קניא כדמסקינן בפ' גט פשוט: רבי יוסי אומר יתן. דס"ל אסמכתא קניא ויגבה כל חובו מבני חרי אבל ממשעבדי לא שכבר נמחל שיעבוד חאי החוב ושטר שלוה בו ופירעו אינו חוזר ולוה בו שכבר נמחל מעבוד ואפי' חאי החוב שלא נפרע אינו גובה בשטר זה ממשעבדי דחיישינן שמא יגבה בו חאי האחר שפירע כדלמר' בשטר חוב מוקדם דאפילו מומן שני לא גבי דילמא אחי למגבי מומן ראשון ומבני חרי גבי ביה דקי ליה במסירה אי' גבי ממשעבדי כל החוב שכן התנה מתחלה שאם לא יתן לו לזמן פלוני שיהיו המעות שנתן לו מתנה וישאר השטר ככתחילה והאי פי' דלמר מילתא תימיה ולא אמר כן אלא להסמיכו על דבריו ונעורו (נ"א ונעוה) היה שיוכל לקיים דבריו ולבא ולכך התנה אבל לא כיון להקנות מעולם וא